

Dordtse Leerregels H1 par 3

Geroepen 1 begin 2 bedoeling 3 bevel 4 belofte

Gemeente,

Je kunt zwemmen bij het strand in de Noordzee. Bijvoorbeeld bij Hoek van Holland. Je ziet aan alle kanten het water om je heen. Meestal zonder bij na te denken. Maar als je er eens over zou nadenken: dat water heeft al wat meegemaakt. Dat water dat uit de Nieuwe Waterweg de Noordzee in stroomt. Dat is ergens ontstaan hoog in de bergen van Oostenrijk. Daar is de bron. Dat water is door de Bodensee heen gestroomd. Is bij Schaffaussen door de waterval gegaan. Heeft verschillende landsgrenzen gepasseerd om in Nederland te komen en is toen uiteindelijk in de Noordzee gestroomd. En zo zwem je in dat water bij Hoek van Holland.

Hetzelfde kun je bedenken over de roeping. Dat wij geroepen worden om tot Jezus Christus te komen. Dat gebeurt nogal eens. Elk Bijbelstukje, elke preek worden we geroepen. Soms, erg om te zeggen, tot je vervelens toe. Dat we denken: nu weet ik het wel: ik moet me bekeren en geloven, nou heb ik het wel genoeg gehoord. We zwemmen erin. Zo vaak worden we geroepen om te komen tot Jezus Christus. Nou denken we daar meestal ook niet zo over na, maar aan dat geroepen worden is al wat vooraf gegaan. Voor het zover is gekomen.

1 begin

Het begin daarvan, de bron, ligt hoog en ver terug. In de eeuwigheid, in het hart van God. Van Gods liefde hoorden we vorige keer. Dat God in Zijn liefde besloten heeft Zijn Zoon te zenden naar deze wereld en Zich een gemeente te verkiezen tot zaligheid. Daaruit komt die stroom. Die is door heel het Oude Testament heengegaan. Die is op Golgotha gekomen waar de Zoon Zichzelf gaf. Die is veel landsgrenzen overgegaan totdat het Evangelie ook in Nederland kwam. Toen heeft God mensen geroepen om de Bijbel te vertalen in het Nederlands, God heeft mensen geroepen tot het ambt van dienaar van het Woord. En zo, vanuit die bron in de hemel, in God, zo aan het einde van al die voortgang door de eeuwen heen, zo komt het dat wij geroepen worden ook vanavond: kom tot Jezus Christus.

Kijk, daar denk je niet altijd bij na, maar daar komt wel vandaan, dat is wel voorafgegaan. Zo komt het dat wij geroepen worden om te komen tot Jezus Christus. Wij. Ja, en anderen niet. Die leven er ook op de wereld. Vroeger ook hier, want toen was hier dat water ook nog niet gekomen. Nu ook in andere delen van de wereld, van Nederland, waar

mensen, kinderen nooit horen van de Bijbel, dus niet geroepen worden. Niet geroepen worden om uit de duisternis te komen. Wij wel. Vanavond weer!

Als je daar iets van beseft, van ging beseffen van wat vanavond verder komt, dan gaat je dat wel wegen. O Heere, wie ben ik dat U mij roept? Maar ook: wat kan ik doen zodat anderen ook geroepen worden? In buitenland voor Bijbelvertaalwerk of zendingswerk. In Nederland, voor evangelisatie door anderen, of door mijzelf, dat ik anderen ga roepen, of meenemen naar de Bijbel, naar de kerk zodat zij geroepen worden..... Heere, wat kan ik doen? Hoe wilt U mij gebruiken voor zoveel mensen die nooit die roep horen om tot Jezus te komen.

Het is dus zo'n wonder dat wij geroepen worden. We zwemmen erin, in zoveel keren dat God ons roept om te komen tot Jezus Christus. Zo doet de Heere dat is. In dat roepen klinkt Zijn liefde door. Sommige mensen denken: die liefde van God dat Hij Zijn naar de wereld zond, dat Hij Zich een Gemeente verkoren heeft, dat zal dan wel blijken in een flits waarmee Hij mij stilzet, in een hand waarmee Hij mij grijpt, ineen licht dat door mijn hart schiet. Of in een lijstje uitverkorenen dat Hij opleest. En dan zal ik dat wel merken. Nee, nee, die liefde Gods die blijkt daarin dat Hij roept, u, jou, mij roept.

Wat houdt dat in?

2 bedoeling

Het houdt niet in dat we geroepen worden om te geloven dat je een kind van God bent. Dat Jezus voor je is gestorven. Dat je zonden vergeven zijn. Dat wordt wel eens beweerd of zo wordt er wel eens gepreekt of geëvangeliiseerd. Dat mensen geroepen worden om te geloven: Jezus stierf voor jou, je bent rijk, je bent Gods kostbaar kind. Maar dat is een dwaling. Dat is een misleiding: dan laat men mensen iets geloven wat niet zo is, of in elk geval niet zo hoeft te zijn. Dat is misleiding. Nee, mensen worden geroepen om te komen tot Jezus Christus. En wie komt tot Jezus Christus, die is rijk, die heeft vergeving, voor die is Hij gestorven, die is kind van God. Dat is er vrucht van, gevolg van. Kijk, als ik al mijn geld kwijt ben en er is een hulpverleningsfonds gekomen voor mensen zonder geld om hen een miljoen te geven. Dan kan iemand tegen me zeggen: je moet geloven dat je rijk bent! Stel dat ik het geloof. Maar ik wil wat kopen dan blijkt dat ik me heb laten bedriegen. Iemand kan dan tegen me zeggen: kom naar dat fonds als mens zonder bezit en je krijgt geld. En dan zul je rijk zijn. Dat is zuiver en waar.

We worden geroepen om te komen tot Jezus Christus. In Wie rijkdom is, Die rijk maakt. Tot Jezus Christus, Die je helpt en kracht geeft.

Tot Jezus Christus, Die je leven leidt. Ja, ook dat, maar dat is niet het hart. Dat is niet de kern. Je kunt kracht krijgen, wonderlijke dingen meemaken, wonderlijke leiding ervaren en toch geen kind van God zijn, geen vergeving hebben. We worden geroepen te komen tot Jezus Christus, Die eeuwig leven geeft. In Wie het eeuwige leven is. En dat is leven dat verzoening kent en vernieuwing. Leven dat gered is van het oordeel en van de slavernij der zonde. Want dat is ons leven van nature: onder het oordeel. Onder de vloek der wet vanwege onze schuld, onze schuld voor God. En slaaf van de zonde, gedompeld in afkeer van God en Zijn eer en Zijn wetten, geneigd Hem en onze naaste te haten.

Maar wij worden geroepen: kom tot Jezus. Hij neemt het oordeel weg met Zijn bloed. Hij verzoent en vergeeft en je bent smetteloos voor God, vlekkeloos, rechtvaardig, zuiver wit. En Hij vernieuwt door Zijn Geest: Hij geeft je afkeer van de zonde, berouw. Hij geeft je liefde tot God en Zijn wil, verlangen om naar Zijn wetten te leven. Gerichtheid op God en Zijn eer. Kom tot Jezus Christus.

Zondaren worden geroepen door het Woord. U dus en jij. Nu dus, op dit moment: kom tot Jezus Christus. En in Hem ontvangt u eeuwig leven! Verlossing van het verderf.

Geroepen te worden. Zoals die mensen in de gelijkenis. Zij werden genodigd, geroepen: kom. Wij worden geroepen: kom. Geroepen. Hoort u het verschil met fluisteren? Dat lees je nooit en nergens in de Bijbel: dat God fluistert of Zijn dienstknechten laat fluisteren. Want wanneer fluister je? Nou, als iemand heel dicht bij je is, vlakbij, naast je. En als niemand anders horen mag. En als je tijd hebt, als de ander het verstaat fluister ik nog wel een keer, en nog een keer, want er is geen haast bij. Dan begrijpen we wel waarom God, waarom het Evangelie niet fluistert. Want we zijn niet dichtbij God, maar zo ver van Hem vandaan. Al zit je in de kerk. Je gedachten zijn zo ver weg, ja maar erger, je hart is zo ver weg, zo ver van God bedoeling vandaan, zo tegendraads, zo vastbesloten niks van Hem te willen weten: ver weg. En God roept en laat roepen, want er is haast bij. Echt waar, elk moment kan het te laat zijn. Elk moment kan Jezus terugkomen, kun je sterven, er is haast bij, dus God roept. En o ja, iedereen mag het horen. Want hoe meer mensen er geroepen worden, hoe beter en liever het de HEERE is. Zondaren worden geroepen. Kom tot Jezus Christus. In Wie door Zijn bloed en Geest verzoening en vernieuwing is. Kom, het kan morgen al te laat zijn. Dat er geen roepen meer aan is. Want de hel is zo ver weg, daar klinkt Gods roep niet meer. Daar wil God trouwens ook niet meer roepen. Daar zal God ook nooit meer roepen.

Kom tot Jezus Christus! En het is komen of verloren gaan, komen of in je zonde sterven, onder het oordeel eeuwig zuchten en kermen. O kom, kom tot Jezus Christus.

3 bevel

Als we daar goed naar luisteren en over nadenken dan hebben de Dordtse Leerregels gelijk als zij zeggen in andere artikelen: dat God roept met bevel tot geloof en bekering. Want komen tot Jezus dat is geloof en bekering. Met bevel van, ja, want God vraagt het niet in die zin: zou je willen komen tot Mijn Zoon? Nog minder geeft God het als raad in overweging: wat denk je, zou je niet willen komen tot Mijn Zoon. Nee, Hij beveelt het: kom tot Jezus Mijn Zoon. We horen dat in verschillende gelijkenissen terug, zo zelfs dat er staat: dwing ze in te gaan. Beveel ze.

Dat is uit liefde! Die roep komt voort uit die bron, weet u nog? Uit die liefde Gods. Houd dat vast. Want dat is heel tegenstrijdig voor ons gevoel. Het voelt vaak zo. Kijk, als jij op schoolplein een ander kind omver gelopen hebt en een speeltoestel kapot gemaakt en je wordt geroepen door de pleinwacht, dan denk je: o nee he, dat moet ik niet hebben, daar zwaait wat, strafwerk, vervelend opruimwerk. En je doet het liefste alsof je het niet gehoord hebt. Want je denkt: zie je wel, daar wacht me wat. Wij hebben anderen benadeeld, tegen God gezondigd, Zijn rechten geschonden en nou zijn wij geneigd om te denken als God roept: o nee he, daar krijg ik er van langs, dat wordt mijn ondergang, nou krijg ik mijn strafmaat te horen, en je doet het liefste alsof je het niet hoort. Maar bij God is dat niet zo. Zijn roep, bevel om te komen komt uit die bron van liefde. Niet om te kunnen straffen, maar om te kunnen behouden. Zijn bevel komt uit Zijn liefde.

Nou is dat iets wat op zich niet zo lekker klinkt in onze oren. Dat we een bevel krijgen. Daar houdt een mens niet van. Zeker tegenwoordig niet. Als de kerkenraad tegen mij zegt: dominee ga naar die mevrouw toe, dan kriebelt het bij mij, nou ja hoor eens hier, kan he ook vriendelijk gevraagd of overlegd worden of hoe zit dat? En dat zul jij hebben naar een leraar toe, en u naar uw werkgever toe. En toch het is niet anders: God beveelt ons om te komen tot Christus.

Om te beginnen is dat zo, en mag dat zo omdat het Bijbels waar is: God mag dat. God mag ons bevelen. Want Hij is God, onze Schepper, onze Onderhouder, onze Verbondsgod. Hij mag ons bevelen. En dan hebben we maar te luisteren. Ongeacht wat het is. Al is het in mijn ogen een nutteloos bevel, een dwaas bevel, dan nog. Zo liggen de verhoudingen tussen God en mens, mens, schepsel, afhankelijk, zondaar, wij hebben maar te luisteren. Dan is de mens op zijn plek.

Geloof is juist dat je dat je dat weer gaat leren. Door het geloof heeft Abraham Izaak genomen en op het altaar gelegd om hem te slachten, want: God het hem het bevel gegeven.

Maar er is meer: God beveelt mij om te komen tot Zijn Zoon omdat er zoveel op het spel staat. Teveel om dat aan mijn beleefdheid over te laten en alleen maar voor te stellen of vriendelijk te vragen. Er staat wat op het spel. Als een kind de weg oversteekt en er komt een auto aan die vlakbij is dan zeg je ook niet: best kind, zou ik je mogen voorstellen dat het misschien beter is voor je om toch maar terug te komen en bij mij aan de kant te komen staan. Nee, dan roep je: kom! Kom aan de kant! Er staat te veel op het spel om dat met een lang verhaal vriendelijk onder de aandacht te brengen. Er staat zoveel op het spel. De duivel komt eraan om je eeuwig mee te sleuren, Gods gericht komt eraan om je te treffen onder Zijn toorn. Er staat teveel op het spel om het in overweging te geven, kijk eens of je er wat mee kunt. Nee, kom. Bevel!

En er is nog een derde reden waarom God beveelt: Hij mag dat, er staat zoveel op het spel en: opdat wij nooit zouden hoeven af te vragen: mag ik we komen? Ben ik wel welkom? Opdat we daar nooit aan zouden twijfelen, maar altijd zeker zouden weten: ik mag komen. Want: het is mij bevolen. Gods bevel is de vaste grond voor de vrijmoedigheid. Onthoud dat! Gods bevel om te komen is de vaste grond voor de vrijmoedigheid om te komen.

Want hoe zou het anders kunnen of God neemt mij aan? Als een mens je beveelt te komen. Als je vader je beveelt om bij hem te komen en je komt en hij zou zeggen: wat doe je hier, ga weg. Geloof je dat? Als de politie zou zeggen: stop sta stil kom. En je doet het, verwacht je dan dat de politie zegt: wat denk je wel maak dat je wegkomt? Nee. Hij beveelt je te komen dan wil Hij je ook hebben. Zou je geloven dat God je beveelt te komen en als je komt dat Hij je dan wegstuurt? Al zou je vader dat doen, de politie dat doen, God niet en nooit. Zijn bevel is de grond om te vertrouwen dat je welkom bent. De enige grond!

4 belofte

Dat bevel houdt de belofte in: wie tot Jezus komt zal Hij geenszins uitwerpen. En dat hebben we nodig.

Want als je komt tot Jezus, dan kun je inderdaad zo gaan twijfelen. Als je voelt ik ben het niet waardig, ik ben zo zondig, alles is mislukt in mijn leven voor God, alle keren dat ik beter probeerde zijn afgebroken, het is enkel en steeds weer schuld en zonde. En ik ben zo hard. Vroeger voelde ik misschien nog wel eens wat, aan teerheid, of ernst of aan berouw, of dat zou ik moeten voelen, maar ik ben zo hard

en ongevoelig. Dat die stem van binnen zegt: hij klinkt vroom, maar het is de duivel, maar ik denk wel eens zou hij van God zijn: wat denk je wel niet om te komen? Hoe durf jij te komen tot Jezus en te denken dat Hij je aanneemt en eeuwig leven schenkt? Waarom denk jij dat?

Waarom ik dat denk, ja weet, want geloof? Omdat Hij mij Zelf bevolen heeft te komen. En duivel: Hij houdt Zijn Woord. Wie Hij beveelt te komen, is ook welkom. Want Hij beveelt ernstig, welmenend en oprecht. De grond voor mijn vrijmoedigheid ligt er niet in dat ik toch wel iets voel of ervaar, toch wel wat teerheid voel of verbetering heb inmiddels, nee, de enige grond, de vaste grond, vandaag, gisteren en morgen is: ik ben geroepen. Leest u Wilhelmus a Brakel maar, redelijk godsdienst hoofdstuk over de roeping.

Ik durf te komen en te vertrouwen dat ik welkom ben, omdat U mij hebt geroepen en bevolen om te komen. Daarom vertrouw ik dat. Zo onverdiend, zo onbegrijpelijk, zo naar recht als U niks met mij te maken zou willen hebben, zou zeggen: Ik kan niks met je beginnen, en Ik wil het niet ook, Heere het is naar recht, maar: U hebt mij geroepen. Daar houd ik U aan. Dat is de vaste grond van mijn vrijmoedigheid. Zoek hem ooit ergens anders gemeente, want je loopt vast. Zoek die grond niet ergens anders terwijl hij zo voor je wordt neergelegd. Dat is toch verdrietig. Als iemand duizend euro voor je voordeur legt en jij gaat zoeken in huis, portemonnee, klus of je ergens nog 10 euro hebt. Terwijl er 1000 euro voor de deur ligt. Terwijl je geroepen wordt, ga je zoeken binnenin of je ergens iets vindt dat je vrijmoedigheid kan geven, terwijl je geroepen wordt op Gods bevel.

Want en nu komen we bij onze eerste Schriftlezing: onze situatie is dus heel anders dan die van Esther. U kent dat wel van Esther. Zij zal tot de koning Ahasveros gaan en ze vreest het ergste. Zou ze welkom zijn? Zal ze de scepter toegereikt krijgen? Of niet? En dan, ja dan zal ze omkomen. Maar goed, maar ja kom ik om dan kom ik om, dan is het nog maar zo, dan heb ik gedaan wat ik kon, meer kon ik ook niet doen.

Zult u zo nooit tot Jezus gaan? Wie weet, komen kan altijd, dan heb ik gedaan wat ik kon, en als ik dan nog verloren ga, dan zij het maar zou, dan heb ik gedaan wat ik kon. Wat een ongeloof. Ongeloof dat het geloof bijna de keel dicht kan knijpen.

Maar hoor eens goed: is dit te vergelijken? Esther naar de koning en u tot Koning Jezus? Zou u Jezus willen vergelijken met die despoot, die grillige heerser Nebukadnezar? Mag je van Jezus denken wat Nebukadnezar doet? En dat van Koning Jezus verwachten? En dat temeer omdat Esther moet zeggen: ik nu ben al een maand niet geroepen tot de koning. Niet geroepen en nou ga ik toch, ja dat is een

dubbeltje op zijn kant, kan alle kanten op. Maar.....u bent al een maand wel geroepen. Al een jaar misschien, al 10 jaar. Wel geroepen door de meest betrouwbare, genadige Koning Die er is. Laat dat alle twijfel verdrijven. Het ongeloof doen wijken en het kleingeloof doen groeien: ik zal tot de Koning aan en Hij zal mij aannemen. Hij is zo goed en mild en Hij heeft mij Zelf geroepen. Kom tot de Koning en vertrouw.

Wij worden geroepen vanavond. Om te komen. O, wie die Evangelie niet gelooft, wie niet komt, zich niet aan Jezus toevertrouwt, overgeeft, o Heere Jezus, verzoen me en vernieuw me, op die blijft de toorn Gods. Die is ongehoorzaam geweest. Ja, want ongeloof niet komen is ongehoorzaam zijn aan dat bevel aan dat geroepen zijn. Tegen Gods bevel ingaan door niet te komen. Verloren gaan door ongehoorzaamheid, door ongeloof, door eigen schuld.

Bid dan: Heere, help me daar vanaf! Heere, verlos mij daarvan! Dat is ook geloof, dat komen tot Jezus om verlost te worden.

Maar wie blijft ongeloof, zij ongeloof niet brengt aan Jezus' voeten, die houdt geen redding meer over. Wie in ongeloof sterft, die zinkt eeuwig weg. Dan worden de rollen heilig omgedraaid. Dan zult u roepen, uren, dagen maanden, eeuwen, maar God zal niet komen. Dan zul jij roepen tot God, maar God zal niet horen. Daarom, omdat je de genadetijd waarin je werd geroepen, hebt veracht.

Amen